

Αθήνα 16 Νοεμβρίου 2011

ΧΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ
πρώην Πρόεδρος της ΓΣΕΕ
μέλος Εθνικού Συμβουλίου ΠΑΣΟΚ

Προς τα μέλη του Ε.Σ. ΠΑΣΟΚ

Κοινοποίηση: Μ.Μ.Ε.

Δήλωση – Παρέμβαση για τις πολιτικές εξελίξεις

Έχω δηλώσει κατ' επανάληψη ότι η χώρα μας βρίσκεται στο χειρότερο σημείο της μεταπολεμικής περιόδου.

Έχω προτείνει κατά καιρούς δημόσια αλλά και κατ'ιδίαν στον Πρόεδρό μας κ. Γ. Παπανδρέου ορισμένες θέσεις-προτάσεις για αντιμετώπιση αρκετών θεμάτων που συνθέτουν την κρίση.

Μάλιστα, για να προλάβουμε αυτήν την ένταση των δυσάρεστων και επικίνδυνων εξελίξεων, από τις αρχές του 2009, με επιστολή μου ως Πρόεδρος της Ο.Κ.Ε., τόσο στον τότε Πρωθυπουργό κ. Κ. Καραμανλή, όσο και στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γ. Παπανδρέου, είχα επιδώσει ένα κείμενο-πλαίσιο για μια Εθνική Κοινωνική και Αναπτυξιακή Συμφωνία.

Το κείμενο αυτό υιοθετήθηκε (με μικροεπιφυλάξεις) από το σύνολο των κοινωνικών εταίρων σε εκδήλωση που έγινε στο Ζάππειο στις 19 Μαρτίου 2009.

Δυστυχώς, στη συνέχεια ούτε η τότε Κυβέρνηση, ούτε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και από τον Οκτώβριο του 2009 Κυβέρνηση, έκαναν κάποια προσπάθεια αξιοποίησης αυτής της συμφωνίας.

Στις 14/12/2009 ο Πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου, μου ζήτησε και οργάνωσα μια σημαντική εκδήλωση με συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων και πλήθος επιχειρηματιών, προκειμένου να θέσει ένα πλαίσιο πολιτικών για συνεννόηση και συμπόρευση, προκειμένου η χώρα μας να αντιμετωπίσει την κρίση, η οποία ήταν προ των πυλών και να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της ανάπτυξης στη βάση ενός άλλου αναπτυξιακού προτύπου.

Δυστυχώς και εκείνο το πλαίσιο εγκαταλείφθηκε και σε πολύ λίγο χρόνο αποδείχθηκε ότι, δυστυχώς, δεν υπήρξε πολιτικός σχεδιασμός για ανάπτυξη και στήριξη της πραγματικής οικονομίας. Αντί αυτού, άστοχοι χειρισμοί από άπειρα στελέχη που κλήθηκαν στην πιο δύσκολη μεταπολιτευτική περίοδο της χώρας να διαχειριστούν την κρίση, μπήκαμε στη «δαμόκλειο σπάθη» του μνημονίου με ότι αυτό συνεπάγεται.

Επακόλουθα και χωρίς να έχουν προβλεφθεί οι συνέπειες του μνημονίου και των πολιτικών που ακολούθησαν, φθάσαμε στο ακραίο σημείο όπου η τρόικα, Μέρκελ και Σαρκοζί να λαμβάνουν όλες σχεδόν τις σημαντικές αποφάσεις, όσον αφορά τη διακυβέρνηση της χώρας μας.

Έτσι θεσμοί καταρρακώνονται ή και διαλύονται, η όποια κοινωνική συνοχή αποτελεί παρελθόν, η ανεργία καλπάζει, η νεολαία μας μεταναστεύει, το εισόδημα σε πολύ μεγάλο μέρος των νοικοκυριών είναι ανεπαρκές για τα στοιχειώδη και η παρακμή έχει σκεπάσει σχεδόν όλες τις πλευρές της οικονομικής – κοινωνικής – πολιτικής και πολιτισμικής ζωής.

Τίθεται ένα κεφαλαιώδες ερώτημα .

Μπορούσε να αποφευχθεί αυτή η εξέλιξη ;

Απαντώ απερίφραστα ΝΑΙ.

Χρειαζόταν πολιτικός σχεδιασμός, στιβαρή ηγεσία, συλλογική κοινωνική και πολιτική ευθύνη και κυρίως πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες.

Δυστυχώς, με σημαντική ευθύνη στην κυβέρνηση και στο κόμμα μας, αυτές οι απολύτως αναγκαίες συνθήκες ήταν από ανύπαρκτες έως ανεπαρκείς.

Τώρα το αρνητικό έως και επικίνδυνο για τη χώρα αποτέλεσμα, δεν στερείται πατρότητας. Φθάνει η ώρα ενός συνολικού απολογισμού και καταλογισμού ευθυνών σε αυτούς που τις έχουν. Και κυρίως στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ η οποία :

Μέσα σε δύο χρόνια, με την ανεπάρκειά της, οδήγησαν τις εξελίξεις στο αρνητικότερο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα, ώστε :

Η οικονομία να έχει μπει σε βαθιά ύφεση, το 1/5 του παραγωγικού δυναμικού να είναι στην ανεργία, οι επιχειρήσεις κατά χιλιάδες να κλείνουν, η πραγματική οικονομία να βυθίζεται, οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι να δοκιμάζονται χωρίς άλλες αντοχές, τα κοινωνικά δικαιώματα να περιορίζονται μέχρι εξαφανισμού, η εθνική υπερηφάνεια να υποχωρεί επικίνδυνα και ο κίνδυνος της δραχμής να πλησιάζει και να είναι προ των πυλών.

Ακόμη φθάσαμε στο σημείο η Ν.Δ. να έχει περάσει από την «κολυμπήθρα του Σιλωάμ», όσον αφορά τις τεράστιες ευθύνες που έχει για την κατάντια της χώρας, λόγω της διακυβέρνησης ή της ακυβερνησίας την 5ετία 2004-2009. Τείνει να ξεχασθεί, με ευθύνη της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ και της κυβέρνησης, το μέγεθος της ευθύνης της για αυτήν την εξέλιξη. Έτσι πλησιάζει η στιγμή που θα κληθεί να παίξει

πρωταγωνιστικό ρόλο στις εξελίξεις, μαζί με τον εταίρο της «γαλάζιας πολυκατοικίας».

Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε διαλυτική κατάσταση και η μεγάλη Δημοκρατική παράταξη, στην οποία ο τόπος οφείλει πολλά, απαξιώθηκε, λειδορήθηκε και καταρρακώθηκε. Ο προοδευτικός δημοκρατικός πολίτης, νοιώθει πολλαπλώς ΠΡΟΔΟΜΕΝΟΣ και ΤΑΠΕΙΝΩΜΕΝΟΣ!

Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και ιδιαίτερα ο Πρόεδρός του, πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες αυτής της ήττας που, πολύ φοβάμαι ότι, θα εξελιχθεί σε Στρατηγική ήττα.

Με τις τελευταίες εξελίξεις βιώνουμε το αδιανόητο, ακόμη και για τα πιο εφιαλτικά μας όνειρα. Την απενοχοποίηση της ακροδεξιάς και των ακροδεξιών με τους οποίους είμαστε «συνδαιτυμόνες» στο τραπέζι του Υπουργικού Συμβουλίου.

Αυτό το τελευταίο, αποτελεί τεράστιο πολιτικό ατόπημα, ιδιαίτερα του κ. Παπανδρέου, που δημιουργεί τεράστιες σκιές στην ιστορία και πορεία της παράταξής μας και πολύ φοβόμαστε ότι θα έχει τραγικές συνέπειες για το μέλλον της.

Γι' αυτές τις αποφάσεις κανένα όργανο του ΠΑΣΟΚ, καμία εξουσιοδότηση της παράταξης δεν υπήρξε, αλλά και καμία ανάγκη για τη χώρα δεν επέβαλλε αυτήν την συμμετοχή.

Με την προσέγγισή μου αυτή, δεν εναντιώνομαι σε ευρύτερες συνεργασίες για άθροισμα δυνάμεων, προκειμένου η χώρα μας να ξεφύγει από τα αδιέξοδά της.

Οι συνεργασίες κορυφής από τα πράγματα, είναι θνησιγενείς αν δεν στηρίζονται σε μια στέρεη κοινωνική βάση. Η κοινωνική βάση όμως της χώρας, είναι πολλαπλά τραυματισμένη γιατί βλέπει κάθε μέρα να δημιουργούνται κοινωνικά χαλάσματα ή και συντρίμμια, όπως πρόσφατα έγραψα σε επιστολή μου στους Βουλευτές, όταν συζητείτο το πολυνομοσχέδιο.

Εξάλλου την ανάγκη συνεργασιών την έχω υποστηρίξει κατ' επανάληψη δημοσίως και με ιδιαίτερη ένταση στο Εθνικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ στις 4/3/2011 στη συνεδρίαση του οποίου, οι προτάσεις μου αγνοήθηκαν παντελώς και μάλιστα στην λήξη της συνόδου, ακούσαμε από το Προεδρείο ότι δεν θα έχουμε άλλη σύνοδο μέχρι την 3^η του Σεπτεμβρίου. Επιβεβαιώνεται και εξ' αυτού ότι το ΠΑΣΟΚ και τα στελέχη του, συνειδητά τα είχαν εκτός λειτουργιών συλλογικής και ατομικής ευθύνης, οι δε αποφάσεις λαμβάνονται με υποκατάστατα διαφόρων συνθέσεων και σε διάφορα επίπεδα.

Επανερχόμενος στο θέμα των συνεργασιών, πιστεύω πως οι συνεργασίες πρέπει να ζωντανεύουν ελπίδες, μην σου καταρρακώνουν αρχές, αξίες και ιδανικά. Και προ πάντων να μην απενοχοποιούν πολιτικούς σχηματισμούς που υποστηρίζουν ακροδεξιές θέσεις και να υποτιμούν τη μνήμη μας σε σχέση με το τι έφερε η δικτατορία στη χώρα μας και στην Κύπρο.

Πέρα από τα πιο πάνω, άκρως σημαντικά και σπουδαία, το μεγάλο ερώτημα που βγαίνει από το στόμα όλου αυτού του ανήσυχου κόσμου που πίστεψε, ψήφισε και υποστήριξε ΠΑΣΟΚ είναι : **και τώρα τι κάνουμε ;**

Προβάλλει μπροστά μας μια χρεοκοπημένη χώρα και μια διαλυμένη παράταξη.

Έχουμε ευθύνη να δούμε τα πράγματα από την αρχή και να επανατοποθετηθούμε για τις εξελίξεις.

Έχουμε ευθύνη να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας για τη σωτηρία της χώρας και έχουμε την ευθύνη να επανασυγκροτήσουμε τις δυνάμεις μας για τη σωτηρία και της μεγάλης Δημοκρατικής παράταξης, με νηφαλιότητα, υπευθυνότητα, σύνθεση και κοινωνική ευαισθησία, στη βάση των γενεσιουργών αρχών και αξιών της, προστατεύοντας και θωρακίζοντας την ιστορική μας διαδρομή και το έργο μας για να μπορέσουμε να ανοίξουμε δρόμους στη νέα γενιά που, δυστυχώς, αναζητά το μέλλον της στη μετανάστευση.

Κάποιοι πίστεψαν ότι οι κοινωνικές δυνάμεις που λαιδοργήθηκαν και κτυπήθηκαν, στις περισσότερες των περιπτώσεων αδίκως, είναι υπεύθυνες για την κακή κατάσταση της χώρας. Έχουν κάποια ευθύνη. Ναι. Δεν ήταν όμως ο κύριος συντελεστής αυτών των εξελίξεων.

Κάποιοι θεωρούν πως τα μόνιμα υποζύγια των φορολογικών μας αντικοινωνικών πολιτικών που είναι οι δυνάμεις της εργασίας, έχουν πολιτικά και κοινωνικά παραιτηθεί από τους αγώνες. Κάνουν μεγάλο λάθος όσοι λαμβάνουν την ανησυχία και το φόβο, ως αδράνεια ή ως αποδοχή όσων συντελούνται.

Κάποιοι νομίζουν πως οι θεσμοί συλλογικής εκπροσώπησης και συλλογικής παρέμβασης, αποτελούν παρελθόν. Οι εξελίξεις που θα ακολουθήσουν θα τους διαψεύσουν οικτρά. Οι πολίτες αυτής της χώρας, ο λαός μας, δεν παραιτήθηκε και δεν υποτάχθηκε σε κάθε μορφής ζυγό.

Επομένως αυτές οι φωνές δεν θα δικαιωθούν, γιατί αν συνέβαινε αυτό, τότε πράγματι θα είχαμε το τέλος της αξιοπρέπειας στην εργασία, το τέλος μιας ανθρωποκεντρικής ανάπτυξης και κατ' επέκταση τη δουλεία και την υποταγή σε κάθε απάνθρωπο και αντικοινωνικό

Στο χέρι όλων μας είναι να διαψευστούν. Όλοι αυτοί που με όχημα τα καλοστημένα επικοινωνιακά τεχνάσματα και «μηντιακές» υποστηρίξεις, παραπλανούν και αποπροσανατολίζουν, με ορατότητα «δένδρου και όχι δάσους».

Καλώ όλους τους φίλους – συντρόφους που συναντηθήκαμε και συμπορευτήκαμε εντός και εκτός ΠΑΣΟΚ, στην κοινωνία και την πολιτική, ή και άλλους που για διάφορους λόγους δεν αγωνιστήκαμε μαζί ,να δώσουμε μαζί τη μάχη για μια άλλη κοινωνία. Να σπάσουμε τα σύνορα κάθε κομματικής σκοπιμότητας, να αμφισβητήσουμε δελφίνους και δελφινομαχίες, να αφήσουμε στο παρελθόν τις

όποιες αντιθέσεις και να εργασθούμε με ανιδιοτέλεια για την εκ νέου συγκρότηση της παράταξης μας.

Να ανατρέψουμε με τις πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες μας τη συσσωρευμένη παρακμή μαζί με τις πολιτικές που τις δημιουργούν.

Προ πάντων, να δώσουμε μαζί τη μάχη για αξιοπρεπή διαβίωση και σεβασμό του μεγαλύτερου αγαθού που είναι η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, η οποία δοκιμάζεται ή και βιάζεται.